

Előfizetési árak:
 Hónapra . . . 6 ft — kr.
 Félévre . . . 30 — „
 Évesre . . . 1 — 50 „
 Egy hónapra . . . 1 — 50 „
 Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCS, Széchenyi-tér 12. sz.

(Nádossy-féle ház)

ahol az előfizetések és a lap
 megrendelésére vonatkozó felszo-
 lalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szórdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:
 PÉCS, Széchenyi-tér 12. sz.
 ahová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény inté-
 zendő.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.
 Előfizetések elfogadtnak még
 valamennyi könyvkereske-
 désben.

Egyes számok kaphatók:

Waldinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér), Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedésükön.

Fejérváry hadügyminiszter lesz.

A „Budapesti Tagblatt“ Bécs-
 ből a következő táviratot kapja:

Bauer báró hadügyminiszter egész-
 ségi állapota aggodalomra egyáltalán nem
 ad okot. Mindazonáltal Bauer gyöngé-
 nek érzi magát ahhoz, hogy állása terhes
 föladataival megküzdjön. Csak a katonai
 körök óhajának engedett maradásával;
 de úgy ő, mint a mérvadó tényezők szá-
 mot vetnek visszavonulásával. **Ezzel függ
 össze, hogy Fejérváry báró az utóbbi
 napokban ismételen Bécsben járt, mert
 ő van kiszemelve Bauer utódjául. Ezért
 tette le a budai mandátumot is és Bécs-
 ben azt hiszik, hogy a pécsit sem fogja
 elfogadni.**

Hogyan állunk Fejérváry jelölt- ségével?

(H.) A pécsi szabadelvű pártnak az
 idén nincs szerencséje. Sehogy sem akar
 sikerülni a dolga; egyik fiasko a másik
 után, ami azt eredményezte, hogy a párt
 alaposan megbomlott, tagjainak nagy ré-
 sze — még pedig a hajdani tekintélyes
 vezetők — otthagya; s még csak nem is
 olyanformán, hogy passzivitással néznék a
 következőket, hanem ellenkezőleg az
 ellenpárthoz szegődve, ott jelentős akciót
 fejtenek ki. A megmaradt rész pedig e sok
 fiasko után izgatott, ideges egész a go-
 rombaságig. Tehát nem csak a hagyó-
 mányos szerencséje hagyta el ezt a mi

szabadelvű pártunkat, nemcsak a hagyó-
 mányos tagjainak nagy része hagyta el,
 hanem elhagyta a hagyományos higgadt-
 sága is, melyet egykor a hatalom biztos-
 ságának tudata érlelt meg benne. Veszttét
 érzi, tehát ideges.

S miért érzi a veszttét? Azért mert
 napról-napra kevesebbre becsülik odafönt,
 ahol már nagyon sok kérésével és köz-
 benjárásával hiába járt. Egyéb dolgokat
 most nem is említve csak a politikai vá-
 sárt illetőleg utalunk a sok sárba poty-
 tyant alkura. A miniszter-fogdosás nem
 mai keletű. Régen megkísérlették már
 ugyancsak Fejérvárynál, akinek akkor
 nem kellett; Wekerlénél, aki szintén
 megköszönte a látogatást; Szilágyinál, a
 ki szintén nem instálta a pécsi mandátu-
 mot, mert már volt neki más; legutóbb
 aztán Barossnál, akit még erőszakkal sem
 tudtak ideédesgetni. De már annyira benne
 voltak a miniszter-fogásban, hogy képe-
 sek voltak elfeledni Fejérváry egykori ud-
 variasságot, visszautasító válaszát is és fölker-
 ték újból, csak hogy egy miniszterrel jöj-
 jenek le.

Csak hogy még ez sem tiszta dolog
 és nem elég arra, hogy helyre üsse az
 eddigi fiaskok egész sorozatát. Mert hát
 Fejérváry nem fogadta el föl-
 tétlenül a jelöltséget. Ellenke-
 zőleg nagyon is nehéz föltételhez kötötte:
 fényes többséghez, mely legalább is 3—4-
 szerese legyen a budavári szerény nagy-
 ságu többségnek. Ehhez képest a szabad-
 elvű párt nyiltan nem is jelölte

Fejérváryt, sőt még ma sem, mikor
 a puhatolás céljából kiküldött kortések
 már beszámoltak az eredményről és mikor
 mint egyik kormánypárti lap: írja a párt szí-
 goru (?) számítását is tett a szavazatok
 várható számáról. Ez a kormánypárti lap
 — igaz — azt jegyzi hozzá, hogy győ-
 zelmük e számítás után ítélve biztos; de
 hát akkor miért nem mondta ki
 a párt nyiltan, hogy Fejérvá-
 ryt jelöli? Miért suttog még mindig
 csak a szűkebb körre olvadt végrehajtó-
 bizottság? Miért nem hívják össze a nagy
 pártkonferenciát?

Azért, mert az a szigorú (?) — ha-
 bár a mi tudunkkal a legoptimistább —
 számítás még mindig nem azt bizonyítja,
 amit ők kétségbeesésükben oly fönyen
 hangoztatnak holmi nyilatkozatokban, mint
 ha Fejérváry győzelme, nagy többséggel,
 egészen bizonyos volna. Az a boldogta-
 lan nyilatkozat, melyet a párt jónak lá-
 tott a félhivatalos könyomatos közvetíté-
 sével a lapokhoz szétküldeni, azt mutatja,
 hogy a „gyöngeséget érző párt“ nem
 az Erreth pártja, hanem maga a pécsi
 szabadelvű párt, mely ha oly igen érezné
 az erősségét, hát nem idegeskednék eny-
 nyire egy hirlapi cikkecske miatt.

A dolog bibije az, hogy ők maguk
 is folyton szem előtt tartván Fejérváry
 föltételeit, szörnyen restelik, hogy az egyik
 fővárosi lapból Fejérváry a pécsi mandá-
 tumnak veszedelmesen kétséges voltáról
 olvashatott bizony nem is túlzott közlést.
 A párt ég és föld között lóg még a már

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

A homlok.

— Sonette. —

Kiégett vulkánon a fű se nő.
 Havas tetőn a napnak fénye nem
 Fejleszt virágot, ott élettelen
 Sugára fény csupán, nincs benne hő.
 Medrét vesztett folyónak árja nincs.
 Tövíg kiszáradt cser lombot nem ölt,
 Zizegő ágán kis madár nem költ,
 S nem szív az, melyben nem Ámor a kincs.

Oh tégy csudát a nőnem fénye te!
 Az Ég küldöttje szállj szívembe le
 S gyujtsd lángra azt, te Isten ideálja:
 S lángolni fog a vulkán, lomb kikél.
 Madár, virág és minpen a mi él
 Megifjúl és élte tetted glóriája.

Rodziewicz József.

Válaszszunk!

Nem volt elég a csúfos föllüttetés,
 Mit pár vezérré fölfújt kéznyaló
 A polgárságra szégyentül hozott?
 Az erkölcs lecke még mindig kevés?
 S a város tisztán csak arra való,
 Hogy ára legyen, ott fönn eladott?
 Baross nevével csúful visszaéltek,
 Próbára tették tiszta jellemét,
 S midőn minket magától elrugott,
 A szégyent ők még nem tartják elégnek,
 Porig alázva esdnek a kegyért:
 Kaphatni egy osztrák tábornokot!

Ámitják: érte lelkesül a város,
 De azért idehozni nem merik,
 Mert Dániában mégis bűz vagyon!
 Mondják: választói többsége számos,
 De hogy azt ezzá ők miként teszik,
 Titkolni gentleman-dolog nagyon!

Am hírünkhez méltó az ő zászlaja,
 Hát menjünk annak két színe után
 A „Gott erhalte“-val választani,
 Hogy azt a sarat, mit rá dobott Buda,
 S mit maga is megszégyelt igazán,
 Így mossuk le Pécsnek polgárai!

D.

A czár új ruhája.

(Tolstoi.)

Egy czár nagyon kedvelte a pompás ru-
 hákat s nem gondolt másra, mint a lehető leg-
 szebben fölékíteni magát.

Egy napon két szabó jött hozzá s így
 szólt:

— Mi tudunk neked egy olyan szép ruhát
 csinálni, hogy ahhoz hasonlóját még senkinek
 sem volt; azonban az a ki buta, vagy a ki nem
 bírja kötelességét teljesíteni, nem fogja látni a
 mi ruhánkat. Az értelmes teljesen látni fogja,
 míg a buta nem fog látni semmit sem.

A czár megörvendett a szabók ajánlatán
 s megrendelte a ruhát.

A szabóknak egy darab szövetet adtak,
 hogy dolgozzanak s hoztak nekik bársonyt, sely-
 met, aranyat s végtül mindazt, mi egy ruha el-
 készítéséhez szükségeltetik.

Nyolcz nap eltelté után a czár elküldötte
 miniszterét, hogy győződjék meg afelől, vajjon
 kész-e a ruha?

A miniszter elment s a szabóknál tudako-
 zódott a ruha után, kik azt felelték, hogy a ruha
 készen van s rámutattak egy üres helyre.

A miniszter tudván azt, hogy aki buta s
 aki érdemetlen állására, nem láthatja a ruhát,
 tetette magát s üdvözölte a szabókat.

A czár elhozatta a ruhát. Elhozták s rá-
 mutattak egy üres helyre a levegőbe.

A czár szintén tetette magát, hogy látja
 az új ruhát, levetette azt, a melyik rajta volt s
 meghagyta, hogy öltöztessék föl a gazdag ru-
 hába.

Midőn a czár a városba sétálni ment, min-
 denki látta, hogy az uralkodón nincs ruha, de
 valamennyi félt azt kimondani, — tudnám, hogy
 csak a butáknak nem adatott meg a ruhát lát-
 hatni — s mindegyik azt gondolta, hogy csak
 maga nem látja, hanem, hogy a többi szeren-
 csésebbek láthatják.

A czár tehát a város kellő közepén sétál-
 gatott s minden alattvalója bámulta új ruháját.
 Mindennek daczára egy ártatlan észreveszi a
 czárt s fölkiált:

— Nézzétek! A czár a városban meztele-
 nül sétál!

S a czár érzé, hogy a szégyen pirja miként
 borítja el s az egész világ megérté, hogy egy-
 általán nem volt rajta ruha.

Rodziewicz József.

kifejtett legocsmányabb presszió daczára is — és ki van téve annak a legujabb fiasoknak, hogy Fejérváry, ki elég finom ember ahhoz, hogy megérezze az elégett pecsenye szagát, nagyon szépen köszöni a jó urak fáradságát, de nem fog kérni abból a mandátumból, mely annyira kétséges, hogy még a budavári szerény többséggel sem fog dicsekedhetni.

Fejérvárynak, aminthogy bárhol az országban, úgy Pécsen sincs őszinte pártja. Rászavazhatnak a lekötelezett mamelukok, rákényszeríthetik a hivatalnokokat, de sem az utóbbiak, sem az előbbiek nem meggyőződésből szavaznak rá. Mert tudja mindenki Magyarországon, hogy Fejérváry nagyon jó katona, de nagyon rossz politikus, különösen nagyon rossz magyar politikus, akinek mindene a közös hadsereg s a kard, semmije a polgár; aki előtt csak dinasztia létezik, de nem létezik magyar ősi alkotmány; aki ismeri a katonai reglamát, de nem ismeri a magyar közjogot; aki szerint kétféle becsület van: katonai és polgári, hanem az utóbbit az előbbi mellett csak alárendelt viszonyban ismeri el; aki a Magyarország ellen tüntető Janszyt, Uzeláczot védelmébe veszi, hanem a Kossuth nevét éltető önkéntesre kemény büntetést ró; aki a közshadseregbe már beleolvastotta az eddig magyarnak hitt honvédséget is; aki úgy bizalmas körben becsmerli a magyar ipart, azt hivatalosan vissza is szorítja a verseny teréről, antiszemita sága meg éppen nyilvánvaló.

Mindeme jó tulajdonságaiért, melyeket a magánemberben talán enyhébben ítélünk meg, de tisztesen kell beszámítanunk a magyar miniszterben, maga az országos kormánypárt sem nézi jó szemmel a magyar miniszteri székben, de sőt elégedetlenkedik ellene maga a kormánykabinet is, melynek sok nehéz napot szerzett már a magyar politikában, alkotmányban és közjogban járatlan, hevesvérű katona.

Ily általános „szeretet“ mellett elképzelhető, mennyire örül a pécsi szabadelvű párt ennek a jelöltségnek. Nem támogatja ezt a tervet a polgárság, ha még olyan kormánypárti is; nem támogathatja a papság, mert bizony nem sokba veszi a tisztelt klérust; nem támogathatja az iparosság s a kereskedő-világ, nem a zsidóság.

Ha pedig megteszi, akkor ki is állította magáról a szolgáléküség, az önállóltság bizonyítványát.

S mi lesz mindezek után még akkor, ha — ami már régóta nyílt kérdés és a főntebb közölt távirat szerint mind jobban előtérbe lépő bizonyosság kezd lenni — Fejérváry nagyon is rövid idő alatt a közös hadügyminiszteri székbe ül?

Ez csak hetek vagy hónapok kérdése.

S akkor Pécs városa, mely szegényszemre immár egyszer új választásra utaltatott, ha t. i. csakugyan kicsikarják a legnagyobb presszióval a csekélyke többséget, megint új választás izgalmának lesz kitéve — immár másodsor!

Hát ha ennyire engednek paczkázni magukkal Pécs város polgárai, ha ennyi megaláztatás után ennek a szemenszedett

gorombaságnak, előre kiszámított — mert előre tudott — arculütésnek eltérésére vállalkozik a polgárság: úgy ám kommandiroztassa magát ahhoz az urnához, mely a Fejérváryra eső szavazatokat nyeli magába nagy éhesen; úgy egészen összeillő lesz e kettő: egy szolgálékü segereg és egy osztrák generális.

A presszió.

Iszonyu erővel dolgozik a hivatalos presszió Fejérváry báró mellett. A főispán, a polgármester, a pénzügyi- és a posta táviratigazgatók, s az összes egyéb hivatalok fejei az erőszaknak hallatlan fokát alkalmazzák alantaisaikra. A főispán a megyei tisztviselőket és hivatalnokokat igérte oda a pártnak, mely az alispántól semmi biztató szót nem kapott, a polgármester a városi tisztviselőket, hivatalnokokat, tanítókat, a várossal szállítási viszonyban levőket, szolgálakat, városnak dolgozó munkásokat szándékozik üres ijesztgetésekkel rábírní, hogy Fejérváryra szavazzanak. Az államhivatalok fejei természetesen szintén kiadták a parancsot, s hiába nyilatkoznak holmi pártüléseken, hiába sujtják megvetéssel a fővárosi lapokban megjelent tudósítás aláíróit, annak a tudósításnak rájuk vonatkozó része az utolsó betűig áll, mert az ordre tényleg kiadott; tehát ha ennek ellenkezőjéről mernek beszélni, úgy tudva nem igazat mondanak.

Ezekon kívül nagy szerepet játszik a püspök jószágigazgatója, aki az összes iparosokra, kiknél néha napján a püspöki urodalom valamit megrendel, a munka elvételével ijeszt rá. Segítségére van a még itt időző székesegyházi építész is, aki bár nem magyar állampolgár, csak indigena — jónak látja beleszótnekedni a magyar alkotmányos mozgalmakba s az építőmesterekre gyakorolt pressziót, mivelhogy még mindig van itt-ott káptalani, püspöki s egyéb szent építkezés, amelyeknél a porosz honpolgár viszi a vezetést. Egész sereg építőmunkásra ráparancsoltak tehát az érdekelt építőmesterek, hogy Fejérváryra szavazzanak, mert különben elvesztik a munkát.

Ezek tehát a püspök ő excellenciája palástja alatt folynak; kérjük azért ő excellenciáját, vajjon jóváhagyását adja-e ezekhez a keresztes lelküimeretszabadságot bemocskoló üzelmekhez?

A Koch-féle bányabérlet szénszállító fuvarosainak szintén kiadott a rendelet. Hanem a bányabérlet ezekkel a fuvarosokkal ugyancsak megjárta; mert ezek meg azt felelték vissza, hogy ha mártól kezdve a fuvardíjat méter-mázsánként 2 krajczárral meg nem toldja, többé nem szállítanak a bérletnek szent.

*

Az Erreth párt végrehajtó-bizottsága e korrumpáló, a polgári önértetet lealacsonyító, erkölcsstelen és igazságtalan presszió ellenében azt határozta,

hogy a párt azon tagjai, akik városi bizottsági tagok is, mindazokat, a kik valami városi hivatalt viselnek, vagy a várossal bármi összeköttetésben vannak, s a presszió daczára is az Erreth-párttal szavaznak, az esetleges későbbi mindenemü nyomás ellenében, minden fórum előtt meg fogják védelmezni.

*

Az államhivatalnokok szabad meggyőződése ellen gyakorolt presszióra pedig fölhozunk egy esetet, mely csak most nemrég történt meg. Ugyancsak Fejérváry báró budai megválasztásakor több pénzügyi hivatalnok az ellenpártra szavazott s e miatt néhány túlbuzgó lakáj-főnök piszkálódásait voltak kénytelenek tűrni. Amint erről Wekerle miniszter tudomást nyert, nyomban óriási orral tisztelte meg a rabszolgálékü presszionális hivatal-főnököket.

*

Az Erreth-párt, amint e visszaélésekről az összes adatok kezei közt lesznek, az országgyűlésen Ugron Gábor által meginterpelláltatja a belügyminisztert és magát Fejérváry br. minisztert is; azonkívül ez adatokat föl fogja használni a man-

dátum megtámadására is. Tehát Fejérváry br. elkészülhet arra, hogy rövid idő alatt már a második mandátuma ellen adnak be petíciót.

*

A következő sorok közlésére kértek föl: Tudomásunkra jutott, hogy Dulánszky Adolf püspöki jószágkormányzó — Kirstein Ágost építész — ez utóbbi nem is magyar honos — nemkülönböztetve Koch Ferencz bányatulajdonos és még páran a legerőszakosabb módon a kenyérkereseti forrásokra és a püspöki urodalomra való hivatkozással Fejérváry miniszter pártjára erőszakolják a polgárokat.

Felkérjük polgártársainkat, hogy vigyázzanak ez urakra, óvják tőlük meggyőződésüket, és a még fölmerülő egyes eseteket is tudomásunkra hozni sziveskedjenek.

Pécs, 1892. évi március hó 10-én.

Több választó polgár.

Az új választás napja.

A pécsi központi bizottság pénteken ült össze, hogy a képviselőház elnökének az új választás elrendeléséről szóló leiratához képest intézkedjék. Az értesítés csütörtökön, e hó 10-én érkezett le, tehát a törvény értelmében a választási határidő ettől számítandó 14 naptól kezdve tűzhető ki. A központi választmány — mint a hogy ezt mi már előre jeleztük — márczius 24-edik napját tűzte ki a választás napjául.

Választási elnök Bánffy Simon, a másik szavazatszedő-bizottság elnöke Fekete Mihály.

A szabadelvű pártkörből.

A párt meghasonlott. A csütörtöki végrehajtó bizottsági ülés a legnagyobb lehangoltság között oszlott szét. Minden erőfeszítés daczára is nem tudtak kimutatni 60 szótöbbségnél többet — már tudniillik az ő számításuk szerint. Nagyon jól ismerve, mert volt alkalmunk meggyőződni róla, az ő választói névsorukat, kijelenthetjük, hogy az a számítás a lehető legalaptalanabb, mert optimistikus — lévén ott olyan polgárok nevei is fölveve, akiket önkényesen vettek föl s a kik határozottan nem Fejérváry-pártiak. Az ő számításuk egyébként a következő:

Van Pécsnek ezidő szerint 1720 szavazatképes polgára. Ebből 604 biztos Fejérváry-párti. (Már t. i. szerintük.) Hozzávéve a 100-as végrehajtó-bizottságot (mely azonban, mint tudjuk, a Baross-pártra alakított meg, s mely azóta megoszlott) — van tehát 704 szavazatra reményük. Az 1721 szavazó közül 285 nem fog szavazni sem ide sem oda.

Igy jelentették ezt a csütörtökön Fejérváryhoz menesztett táviratban, melyre péntek délig vártak választ, hogy Fejérváry elfogadja-e a jelöltséget vagy sem?

A válasz péntek délig hivatalosan még nem jött meg; de jött egy magánlevél, mely szerint Fejérváry br. kijelentette, hogy a város társadalmi életét a politikai mozgalmak által még inkább fölbolygatni s az ellentéteket még élesebbé tenni nem akarván, a jelöltséget nem fogadja el.

De tegyük mi is számítás és vegyük alapul a szabadelvű párt kombinációját. Az 1720-ból vonjuk le a 704-et, mely a kormány jelöltje mellett svavaz (föltéve, hogy ez a szám teljesen leszavaz), aztán vonjuk le a 285 semleget, mely egyáltalán nem fog szavazni, marad még mindig a 704 ellenében 731 az ellenpártra. (Föltéve itt is, hogy a passzive viselkedőkön és a kormányra szavazókön kívül a többi mind leszavaz.)

De e két föltevéstől is eltekintve, a mindkét pártnál bizonyos perzentet leszámítva, mely mindkét pártnál elesik; még akkor is a szavazás eredménye rendkívül kétséges, aminek kö-

vetkezmenye aztán a z, hogy Fejérvári br., aki minden itt történt dolgokról titkon tárgyilagos értesítéseket kap egy itt megbízott emberétől, s a ki nevét ily meghurczoltatásnak újabbán kitenni nem akarja, le fog mondani a jelöltségről.

A szabadelvű párt tehát mód nélkül el van keseredve.

Kedélyes beszélgetések.

— A mai kortes-napokból. —

A legfőbb mindenegyébél beszélgetett egy szélsőbali korifeus, aki bár mindig ellenese a „nagyúr“-nak közügyek terén, azért jó viszonyban van vele, tegezük is egymást. Ő mesélte el nekünk ezt az esetet is.

A beszélgetés arról folyt, hogy Baross elfogadja-e a mandátumot?

A legfőbb mindenegyéb elkeseredve fakadt ki:

— No, ha Baross itthagya bennünket, hát akkor mi sem teszünk többet semmit sem!

— Nagy mondás; de nem hiszem, ha csak a kezdetet nem adod rá. — Mondja a szélsőbali korifeus.

— Hát arra nem adhatom a kezemet, hogy a párt nem tesz-e valamit; de hogy én semmit nem teszek, arra szavam adom!

Jól értjük meg azonban a dolgot. A „nagyúr“ elég furfangosan úgy mondta, hogy semmit nem tesz, de hogy valamit tenni fog, arra nagyon is el volt készülve nemcsak ő maga, hanem az egész város.

*
Fő-főpósta (a főlezitált hivatalnokszemélyzet előtt): Uraim, önök az állam hivatalnokai, az állam: a kormány. A kormány amért önöknek kenyeret ad, joggal megköveteli, hogy érdekeit szívükön viseljék. A kormány jelöltje Fejérvári báró honvédelmi miniszter ő exczellenciája; tehát aki előmenetelre számít, az ehhez tartsa magát.

*
Fő-főpósta (a végrehajtó bizottság ülésén): Uraim! több ellenzéki lap azt írja, hogy Fejérváryt csak a hivatalnokok támogatják, mert azokra ráparancsoltak. Tiltakozom ezen inszinuáció ellen, mert az államhivatalnokok teljesen független polgárok, akik azért a fizetésért, amit az állam ad, nagyon is bő ellenértéket adnak az önfeláldozó munkával. Ők oda követhetik meggyőződésüket, ahova ez vonja.

*
Pósta-távirás: Nagyságos uram! hát csakugyan komolyan tetszett azt az ízét mondani azon a pártgyűlésen?

Nagyságos úr: Ugyan ne okoskodjanak az urak! Amit én a hivatalon kívül mondok, az önökre nézve nem irányadó.

(Ez az utóbbi beszélgetés ugyan nem történt meg; de mindenki elképzei, hogy ha megtörtént volna, hát csak így történhetett meg.)

*
De már ez a most következő kedélyes diskurzus csakugyan megtörtént.

Legfőbb minden egyéb: János, itt vannak-e már azok az iskolamestörök?

János: Igen is, kint vár két darab.

Legfőbb minden egyéb: Hát gyűljenek be! (A 2 szál igazgató „úr“ bemegy és rabszolgálatossággal meghajol.) Na hát mongyák meg a tanító uraknak, hogy tisztölöm őket! Tugygyák má, hogy mér! Azér mondom. Remélem, de sőt hiszem, elvárom, egyenesen megkövetelem, hogy a szavazásra az én vezetésem alatt jöjjenek!

Az igazgató urak: Igenis, nagyságos úr!

*
János: Nagyságos uram, még egy iskolamestör vár kint.

Legfőbb minden egyéb: Na szervitör, tessék beljebb kerülni! Hát hogyan leszünk a választással?

Igazgató: Bizony nagyságos uram, úgy, hogy mi nem szavazunk Fejérváryra; állítson a nagyságos úr akár egy piszkafát, a kedveért arra is rászavazunk; hanem erre már nem.

Legfőbb minden egyéb: Hát azt hiszi, hogy én jókedvemből hoztam ide; hát fottam én utána?

HIREK.

— (A fölsőmagyarországi inségesek javára) a Pécsi Figyelő-höz újabbán a következő adományok érkeztek be:

Stefán Emilia	1 frt
Kardos Kálmán főispán	10 frt
Schippert Ferencz	2 frt
Özv. Hakschné Francziska	1 frt
Engel Lajos	2 frt
Matros János	10 frt
Asztalos Nándor	1 frt
Németh Vilmos megyei állatorvos	2 frt
Taizs József	2 frt
Likl János	3 frt

Aláírás nélküli iven beküldetett 7 frt 50 kr. és pedig:

Eizer Margit	1 frt
Bodó Aladár dr.	1 frt
Eizer János	2 frt
Weisz Kálmán és társa	2 frt
B. F.	1 frt
Neumann	— 50 kr.
Angster József orgonagyáros	3 frt
Múlt számunkban kimutatott összeg	11 frt

Összesen: 55 frt 50 kr.

Ez összeget a mai póstával a m. kir. belügyminiszterium közvetítésével rendeltetésére juttattuk.

— (A pécsi takarékpénztár évi közgyűlése.) A pécsi takarékpénztár vasárnap tartotta évi közgyűlését, melyen Aidinger János kir. tanácsos elnökölt. Ez alkalommal választották be az igazgatósági tagok közé néhai Krauze ez az utóbb lemondott Förster Béla helyébe Kamerer Ferenczet és Csigó János ügyvédet. Az idén fölosztás alá került 75,716 frt 89 kr. tiszta nyeresemény, melyet következőképen osztottak föl: 1) osztalékképpen minden részvény után 180 frt háromszáz részvényre — tehát 54,000 frtot. 2) Jótékonyági célokra u. m. a pécsi Rudolfinumnak 200 frtot, a városi szegényháznak 100 frtot, a helybeli jótékony nőegyletnek 100 frtot, a gyermekkertnek 100 frtot, a szegény iskolás gyermekek fölruházására 200 frtot, különböző iskolai ösztöndíjakra 275 frtot, a házi szegények részére 100 frtot, a tűzoltóság szükségletére 200 frtot, a főgymnáziumi segélyző egyletnek 50 frtot, a jogakadémiai segélyző egyletnek és olvasókörének 25—25 frtot, a kereskedelmi önképző egyletnek 25 frtot, az egyleti szolgál jutalmazására 200 frtot, az irgalmas nénikéknek 25 frtot, a siklósi tűzoltó-egyletnek 25 frtot, a helybeli iparos tanulóknak 25 frtot, a tanítóképezdei tanulóknak jutalomdíjakra 25 frtot, a tanítóképezdei segélyalapra 25 frtot, a vöröskereszt-egylet pécsi fiókjának 100 frtot, s végül a közgyűlésen Egry József ügyvéd indítványára a fölső magyarországi inségesek segélyezésére 300 frtot. Az értékpapírok árkülömbözetének kiegyenlítése céljából alkotott tartalék-alap 1891. év végéig 126,802 frt 52 krra emelkedett, s a múlt évben az intézet által kezelt idegen vagyon (betétek) összege 332,111 frt 71 krral növekedett, s ezzel együtt a tartalékalap az év zártakor 6,805,311 frt 85 krt tett ki. Végül egybevetve a lefolyt év forgalmát, ez megközelíti a 15 milliót.

— (A sorozás a pécsi járásban) f. hó 9-én befejeztetett a következő eredménnyel: a sorozásra beidézett 566 hadkötelesekből jelentkezett 541, ezekből besoroztatott 83 ujoncz; közülök 4 a honvédséghez, 21 mint póttartalékos. Szolgálatképtelennek nyilvánított 276, fegyverképtelennek pedig 127; a jegyzőkönyvekből végleg töröltek 8-at, Végül 3 sorozásra került egyént újabb fölülvizsgálatra utasítottak, 3 pedig kúrházba került.

— (A vasárnapi irodalmi és művészeti estély) tiszta jövedelmét az árvamegyei inségesek javára szánták a rendezők. Az estély műsora a következő:

Megnyitó, tartja Kardos Kálmán főispán.
1. Három románcz. Irta és fölolvassa Bolgár Kálmán.
2. a) Románcz. Halevy „Zsidónő“ című dalművéből. b) Erzsébet nagy áriája. Wagner „Tannhäuser“ című dalművéből, énekli Grünwald Etelka úrhölgy, zongorán kíséri Wész Albert.

— (A vasárnapi irodalmi és művészeti estély) tiszta jövedelmét az árvamegyei inségesek javára szánták a rendezők. Az estély műsora a következő:

Megnyitó, tartja Kardos Kálmán főispán.
1. Három románcz. Irta és fölolvassa Bolgár Kálmán.

2. a) Románcz. Halevy „Zsidónő“ című dalművéből. b) Erzsébet nagy áriája. Wagner „Tannhäuser“ című dalművéből, énekli Grünwald Etelka úrhölgy, zongorán kíséri Wész Albert.

3, Petőfi „Órült“-jének bölcselkedése. Irta és fölolvassa Gerecz Péter dr.

4. Quintett, S. Jadassohn-tól. Zongorán és hangszereken előadják: Tainczmanné úrhölgy, Girardi József, Maletter László, Németh Arthur, Zoller Ferencz.

5. A mérges leány. Hangay Oktávtól. Szavalja Cserecsnyés Rózsika úrhölgy.

6. Erkönyg Schubert-től. Énekli Hoffer Károly, zongorán kíséri Wész Albert.

7. Költemények. Irta és fölolvassa Koröda Pál.

8. Hogyan segítettünk mi az inségeseken. Irta és fölolvassa Haksch Lajos.

9. Vineta. Abt-tól. Előadja a „Pécsi Dalárda.“

Az estély 8 órakor kezdődik, s jegyek Valentin Ottó könyvkereskedésében válthatók. A múlt számunkban közölt névsor változást szenvedett, amennyiben Molnár alezredesné a fölkérést nem fogadhatta el, ellenben Erreth Józsefné, ki a fölhívást elfogadta, tévedésből kimaradt a névsorból.

— (Kinevezés.) A m. kir. igazságügyminiszter Heindl Nándor pécsi kir. törvényszéki joggyakornokot a tabi járásbirósághoz aljegyzővé nevezte ki.

— (Öngyilkos-jelölt) Egy virágzó szépségű fiatal 15 éves leány állt tegnap a rendőrség előtt, melyen arczába huzva kék selyemkendőjét, melylyel megakadályozott büntetését akarta a törvény előtt elpalástolni. Szerelmes volt. És mint minden első szerelem, úgy ez is melyen bevesődött az ő szívébe. A boldog napok azonban több öröm, mint öröm közt folytak le, a mennyiben az ifju Romeo csélesap természetű lévén, nem egyszer más Juliát is elárasztott szerelmi ömlengéseivel, ami Juliskának tudomására jutott. A házba járó és kevés beszédűségéről ismert mosónők egyike ugyanis véletlenül kipletykálta, hogy Romeot igen gyakran látja más hölgyek társaságában, a kiknek ő (Romeo) szebbnél-szebb virágcsokrokot ajándékozgat. A kis Juliska csak hallgatott. De ez még nem elég. Vasárnap — folytatja a mosónő — együtt sétált két leánnyal a korzón és boldogan enyelgett velök. A kis Juliska elővette keszkenőjét és sirt. Hát még, ha azt elmondánám — szól a vén Sybilla — hogy miért tartja bolonddá Juliskát. Erre Juliska kiment és megírta az ő búcsuzó leveleit sorban. Azalatt míg írta, folyton behangzott a mosókonyhából az a sok vád, a mi a hűtlen Rómeóról szólt. A levelek elkészültek, egy hosszú sóhaj és Julia a szobába ment, hogy a gazdája megtöltött pisztolyával agyonlője magát. De ebben a pillanatban ott termett a gazda és véget vetett a tragédiának. Az utolsó jelenet még hátra van, ez azonban már a városházán fog lejátszódni.

— (A „Mecsek-Egyesület“) legutóbb tartott választmányi ülésén megalakította a kirándulásokat rendező bizottságot, melynek feladata leendő a kirándulások helyét és idejét megállapítani s arról a tagokat a helyi lapok útján idejekorán értesíteni. Ugyanez ülésen lettek bemutatva Pécs város tanácsának és Girkörkanonok úrnak átiratai, melyekben a városi, illetve a székesegyházi erdőségekbe való kirándulásokat az egyleti jelvényvel ellátott tagoknak megengedik. Új tagoknak beléptek, még pedig örökös tagnak: a nemzeti kaszinó, alapító tagoknak: Kindl József és Krasznay Mihály, rendes tagoknak: Áronfy Ilona, Angyal Pál, Dr. Czierer Elek, Dömmel Sarolta, Driesz Lajos, Gállos Ede, Fonda Mariska, Göbel Kálmán, Gyenes Gyula, Haksch Emilia, Horváth Mór, M. T. E. vasmegyei osztálya, Mihálovics Antal, Molnár Mihály, Neumann Ignác, Pikler József, Pritz József, Reberics Imre, Repics Vince, Seb Károly, Szivér István, Szvacek Mihály, Tauszik Zsigmond, Wiener Anna, pártoló tagnak: Novák Felix.

— (Talán a vidéki postások is korteskednek?) Legalább a hozzáunk beküldött adat után azt kell föltételeznünk egyikeről-másikáról, mert ilyen szórakozottság csak egy új választás kortesmozgalmai közben történhetik meg. A beküldött adat: két levélboríték. Az egyiknek címzése ez: Mátys József polgárnak — Csepel. A pósta ráírta, hogy „címzett teljesen ismeretlen“, mind amellet,

hogy ez a derék polgárember még maig is bírja Csepel községnek, akivel a postának talán csak mégis van néha valamelyes dolga. A másik levélboríték esete furább. Ezt a levelet a földadó Jögl Antal polgárnak Maráz a községbe czimezte. Visszajön a levél azzal a hivatalos megjegyzéssel, hogy „Rácz-Kozáron a czimzett ismeretlen.“

— (A városház toronyórája.) 1871-et irtak, mikor a pécsi városház tornyát egy monstre órával díszítették föl, hogy a pécsi pasák egykori Mekkájába zarándokló baranyai gyaurok éjszak, dél, kelet és nyugat felől már az országuton meglássák, hogy tulajdonképpen hány óra is van. Az ünnepélyes megnyitás után atvette az óra kormányzását az elemek egyik leghatalmasabbika a szél, s azóta kénye-kedve szerint dominál a piros bádofödellő tornyon. Így történhetett meg azután az a csoda, hogy mikor az éjszak felőli részen reggel 7 órát jelzett az óramutató, akkor a déli részen már d. u. 1 óra volt, s mikor a nyugati kontinens felé fordított lapon déli tizenkettőre járt az idő, addig az igazi Mekka felé álló órán délután 6-ra mutatott a szeszélyes óra-jelző. Mult pénteken azonban csoda történt. Az erősen sivitó szél ugyanis mind a négy óramutatót 8 órára igazította, s miként egykor József a napot, a szél a mi városházunk toronyóráját állította meg, csak hogy nem egy napra, hanem immár nyolc napon keresztül! A város lakói bámulnak ezen a fizikai tüneményen, de csakhamar belátják annak természetszerűségét, s Mohamed hiveiként szótlanul meghajolnak az egykori pasák székhelyén uralkodó és Ázsiába soha vissza nem térő rend előtt.

— (Új rendelet a vasárnapi munkaszünetéről.) Baross a kereskedelmi miniszter a vasárnapi munkaszünetéről érvényben levő rendeletet, a fölmerült legtöbb kívánság és panaszt figyelembe vételével, sok pontjában megváltoztatta, és nehogy a változásokat a különböző rendeletekből kelljen összekeresni, egészen új, az összes kivételeket magában foglaló rendeletet bocsátott ki, úgy hogy a régi rendelet teljesen hatályát veszti és kizárólag az új rendelet lesz érvényben, amely már e hó 20-án lép életbe. Az ipari munka, ahol az üzem félbeszakítása lehetetlen, ezentúl is egész napon át végezhető lesz; továbbá cukrász- és mézeskalácsiparnál, a nyomdaiparnál a halasztást nem tűrő állami és hatósági nyomtatványok, szinlapok, műsorok, gyászjelentések előállítására és széthordása, a szódavíz gyártása, elárúsítása és házhoz szállítása, fürdő intézeteknél, lakásoknak sürgős átalakításánál a szükséges munkák, azonban csak a hatóságilag szabályozott költözködési időszakban, valamint az ezeket megelőző és követő egy-egy héten, kenyér, péksütemény, tej és gyümölcs árusítása és házhoz szállítása, természetes virágok árusítása, a szálloda, vendéglő, sör-, pálinka- és bormérő, kávéház és kávémérő iparoknál, ideértve a házhoz szóló megrendeléseket is, vagy az ily üzletekben szokásos bármily étel vagy ital kiszolgáltatását, bucsukon és ájtatosságra szolgáló egyéb gyülekezéseken, az úgynevezett bucsucikknek, mint pl. imakönyvek, olvasók, viaszgyertyák stb. árusítása, országos vásárok napján az ipari és kereskedelmi elárúsítás és pedig nemcsak a vásártéren, hanem a vásártartó város, illetve község egész területén; ugyancsak országos vásárok alkalmával a szállítás, illetve fuvarozás, a kofák üzlete, a mennyiben az áruk üdülő és mulatóhelyeken, vagy városon illetve a községen kívül sátrak alatt vagy valamely szokásos módon állványon, asztalon vagy a földön kirakva árusítatnak, élő állatoknak a szállítási eszközökből való kirakása és hazaszállítása, az izraelita husvétii kenyerek előállítására és árusítására szintén egész napon át folytatható; a borbélyok délutáni 2 óráig tarthatják nyitva az üzletet, azontúl magánlakásokba, színházakba vagy egyéb ilyen előadásokra házhoz hiva dolgozhatnak; déli 12 óráig nyitva lehetnek az összes üzletek, melyeket eddig csak 10-ig lehetett nyitva tartani; kivéve azonban a június és július hónapok alatt, amidőn a 20.000 lakósnál nagyobb népességű városokban ezentúl is délelőtt 10 órakor kell bezárni. Déli 12 óráig tarthat a gépiparnál a sürgős és halaszthatatlan javítási munkák, a kisiparnál sürgösen rendelt javítási munkák végzése, a pékiparnál az aru elkészítése és elszállítása, a mészáros, hentes és kolbászkészítő iparnál az elkészítés, elárúsítás és szállítás, kereskedelmi

és ipari irodákban a kereskedelmi és gyári alkalmazottak irodabeli munkája, gyorsárúk, sör és baromfi szállítása, sertéshizláló telepeknél a hizlaláshoz szükséges anyagok szállítása, sertéseknek a szállásokba vagy telepekre behajtása. Délelőtti 10 óráig tarthat a jégnek szállítása és vasárnapokra eső hetivásárokon az elárúsítás és szállítás. Szent István napján az ipari munkák, a cukrász- és mézeskalácsos-ipart, a hentes- és mészárosipart, borbélyüzletet kivéve, melyek a kitzított ideig üzhetők, szünetelnek; a szatócsüzletek déli 12 óráig maradhatnak nyitva. A dohánytözsdéknek világosan meg van engedve, hogy egész vasárnapon át eladhatnak gyufát, szivarka-papírost, pipát, pipaszárat és egyszerű fa- és papír szopókat is.

— (Katonai pályára készülők figyelmébe.) Az 1892—93. iskolai év kezdetével 30 hely a katonai árvaházban, 170 hely a katonai alreál I. osztályában, 20 hely a katonai alreál III. osztályában, 60 hely a katonai akadémiák I. osztályában lesz betöltendő. Ezen megüresedett helyekre pályázat hirdettetett. Pályázati határidő május 15-dike. A fölvételi föltételek minden hadkiegészítő parancsnokságnál megtudhatók, azonkívül a fölvetelre vonatkozó szabályok külön lenyomata Seidl & fia bécsi udvari könyvkereskedésében is megkaphatók. A f. évben megüresedett és betöltendő nagy számú magán alapítványi helyek jegyzéke a hadkiegészítő parancsnokságnál betekinthető.

— (Rácz Gusztii az „Otthon“-ban.) Rácz Gusztii, a mi cigányprimásunkat tudvaleg a budapesti „Nemzeti kávéház“ tulajdonosa egy hónapra szerződtette. A közelmúlt napokban a pesti „Otthon“ néhány tagjának annyira megtetszett az ő játéka, hogy fölszólították a bandáját az „Otthon“ egyik estélyére. S Rácz Gusztii oly ügyesen kezelte a vonót, hogy az „Otthon“ tagjai a legnagyobb elismeréssel nyilatkoztak a mi primásunkról.

— („A pécsi kath. kereskedő ifjak egylete“) czimű multkori újdonságunk — miut nekünk írják — éves információ alapul, miután az alakuló egylet a „Pécsi kereskedő ifjak társalgóköre“ czimét fogja viselni. Továbbá a megválasztott bizottság atőlött sem határozott, hogy a kör megalapítására kit kérjen fel.

MŰVÉSZET IRODALOM.

* „Kenyer.“ Ily czim alatt fog megjelenni a „Magyar G é n i u s z“ remek kiállítású képes lap f. hó 20-án megjelenő száma. E szám emléklapnak van szánva, s az abból befolyó tiszta jövedelem az árvamegyei inségesek javára fog szolgálni. Hevesi József és Karczag Vilmos a „Magyar G é n i u s z“ szerkesztői nagy arányu mozgalmat indítottak meg a lap érdekében s fölszólították közreműködésre hirneves államférfiainkat, az irodalom és művészet kitünőségeit. sőt a külföldön élő magyar kitünőségekhez táviratokat küldtek széjjel, hogy az ügy sürgössége folytán dolgozatokat köldjenek. Már eddig is számos kézirat és rajz érkezett be. A „Magyar G é n i u s z“ emléklapja szükség képest több iven fog megjelenni, s az ára csak egy forint lesz, a mely összeg a „Kenyer“ illetve a „Magyar G é n i u s z“ szerkesztőségéhez (Kerepesi-ut 14.) küldendő.

VEGYESEK.

— (Gazdaasszonyoknak.) Takarékos és elbitélelnélküli gazdaasszonyoknak különös figyelmükbe ajánlatik a Kathreiner-féle Kneipp-féle malátakávé minthogy az minden más pótkávéval szemben azon előnyvel bír, hogy maláta tápláló tulajdonsága mellett, valódi babkávét izü, ezért az mint tápláló, kitünő izü és olesó pótkávé a legjobban ajánlató.

C S A R N O K.

Egy szegény ifjú története.

Elbeszélés Zschokke Henriktől.

— Németről fordította Szikrai Odo. —

(Folytatás.)

Frock tehát megteremtette magának azt a keresetágot, mely őt az éhhaláltól volt megmentendő. De azért szorgalmasan nézegette az értesítőlapokat, nincs-e szükség valahol házi

tanítóra. E tekintetben kevésbé volt szerencsés. Ellenben csakhamar akadt munkája segítő- és másoló-bürojának, kivált, miután e czimet nagy díszes betűkkel kifüggesztette az özvegy házára. Tudósok olvashatatlan kézírataikat vitték hozzá, hogy leírassák a könyvnyomtatók számára. Szolgálók s mesterlegények közzivü rokonokhoz vagy hűtlen szeretőkhöz intézendő levelek írásával bízták meg. Másoknak meg fordítania köllött. Elég az hozzá, munkája volt elég; s ha nem hozott is valami sokat a konyhára, annyit mégis csak jövedelmezett, hogy azt, amire legnagyobb szüksége volt, beszerezhetette. Kevéssel beírte. Nehány hónap mulva, midőn már hire kezdett terjedni ügyességének s olesóságának, szaporodott a munkája; legkivált emlékezete volt megcsodálnivaló, ami különösen azoknak használt, kik levelet irattak vele, aztán elfeledték keltét s tartalmát. De tartott is ám példás rendet; mindarról, amit dolgozott, jegyzeteket irt egy külön erre szánt könyvbe; bejegyezte a fogalmazás napját, a személyek nevét s a tartalom lényegét. Foglalkozása, bármily fáradsággal járt is — gyakran éjszakáiba került — rá nézt mind a mellett nem volt kedvtelés nélkül. Megtudta nem egy szerelmes szív titkát, nem egy ismeretlen család élete viszonyait, s ezzel gyarapította emberismeretét.

E függetlenség jól esett neki. Schwarz hazát elhagyva, úgy érezte magát, mintha az algiriai rabszolgaságot a boldog szabadsággal cserélte volna föl. Csupán az búsitotta sokáig, hogy meg köllött válnia szeretett növendékeitől. De leküzdötte fájdalmát, le még azt a nagyobbikat is, hogy nem volt lény, akit szerethetett s magáénak vallhatott volna. Egy nap kínos érzet fogta el. Egy idegen lépett be hozzá, egy több ivnyi politikai értekezés másolatának lehető legrövidebb idő alatti elkészültét kívánva tőle. Frock a másolandó iratban Schwarz főtörvényeszi tanácsos irására ismert. Az iromány átnyújtója kinyilatkoztatta egyuttal, hogy majd másnap eljön a másolatért, mely ne szépeu, hanem gyorsan s futólag legyen írva. Frock undorral végezte e munkát. Valahányszor az iratra nézett, egykori zsarnokának gyűlölt alakját vélte maga előtt látni.

Társaságba ritkán járt; nem ért rá, aztán meg pénze se igen volt. Egészsége kedvéért tett olykor egy-egy kirándulást, hogy élvezhesse a friss levegőt. Gyakortább meglátogatta azonban a távol-közel szomszédokat, de csakis — szemével. Volt egy jó Dolloud-féle messzelatója, mellyel szemlélni szokta a környéket. Ablaka egy egész sor kertre nyilott. A messze háttérben egy külváros utolsó épületeit lehetett látni, melyek többnyire szegényes, utszéi házikók voltak.

Az elégedett remete emez ártatlan öröme végre valódi szükségévé vált. Nincs a világnak az a csillagásza, aki éjente gondosabban s figyelmesebben meg tudná vizsgálni teleszkópjával a csillagos eget, csak hogy kifürkészhesen egy pusztá szemmel nem látható üstökös, egy bolygót, vagy pedig hogy kipuhathassa a ragyogó Vénusz hegységeit, mint ahogy Frock látóköre tárgyait naponként egytől-egyig meg szemlélte. Sőt végre — bármily sok és sürgős munkája volt is — bizonyos meghatározott órákban rendszeren megjelent ablaka előtt látócsövével. S ha munkaadói nyitottak be hozzá, ilyenkor legkevésbé se zavartatta magát; várnok köllött.

Később aztán kitudódott, hogy bizony nyomós okai voltak a vizsgálódásra. Egy csillagot, még pedig egy Vénuszt földözött föl. A külváros távolosó házainak egyikét tette ugyanis megfigyelése tárgyává. A ház kicsiny volt, de takaros; csupán a hátsó részébe láthatott, hol az

udvarban egy kut volt. E kuthoz nyáron rendszeresen reggeli hat, télen nyolcz órakor egy sugár termeltű csinos leányka jött, és telemert egy esőbröt vízzel, besietett vele a házba, s e foglalatoságát egynehányszor ismételte. Ottan megtörtént ez délután egy órakor is. A leány foglalatoskodásai a kútnál igen változatosak voltak. Például káposztát vagy salátát öblögetett, sőt olykor arcát és nyakát is megmosta reggel. S bármit tett is a lány — mert ennek tartotta a távolról szemlélő — mesterkéletlen kellemmel tette, ami a nézőt még akkor is megnyeri vala az ő részére, ha orczácskaja kevésbbé szép volt volna is, mint a milyennek a csillagász szemcsővén át látta. Pömött, arany haja, melynek fűrtjei rendszeren szép, hófehér főkötő alól omlottak vállára, rózsás arcza, szép szabásu orra s piczike szája csak azt bizonyították, hogy megfigyelése helyes volt. Sőt mi több, ő még égszín szemébe s ezen át a szív titkos redőibe is látni vélte. No de meg köll vallanunk, hogy ebben kissé erőshítő volt. Ugyan ki is fődözött föl valaha bármit is egy leányka szívében messzelátó segítségével.

De Frock erősen ragaszkodott hiedelméhez. Csillagászati megfigyelései arra az eredményre juttatták, hogy a leány nem valami közönséges szolgáló, hanem egy szorgalmas, háziasan nevelt polgarleány, egy szerény, ártatlan, komoly és merengő teremtes. A kétszázhatvannégyszáz gondos megfigyelés alatt csak egyetlen egyszer hitte, hogy énekelni hallja, már tudniillik látócsővén át. Hiszen hangjának külvömben a roopant távolságban el köllött volna enyésznie.

Eleinte mosónénak vélte, mert a vízfordáson kívül hetenként fehérenemű kitoregetésével és szárogatásával látta az udvaron foglalkozni. Olykor örömet segített volna neki, ha lesett egy darab a kötélről, mely három fa közt volt kifeszítve. Idővel azonban elállott föltevésétől, mert hosszas tapasztalás után észrevette, hogy a már látott fehérenemű minden darabja rendszeren visszakerül megint. Egy s ugyanazon csalárhoz köllött hát tartoznia. A zsebkendők, ingek, lepedők stb. nyolcz-tiz hetenként jelennek meg a kötélén. A családban a melyé a fehérenemű volt, két nőnek, egy gyermeknek s egy férfinak köllött lennie. A füst, mely koronként egy melléképtület kéményéből kanyargott az égnek, de még inkább a ház födelének egyik nyílásában lengedező gyolcs avagy gyapotszövet gyanítani engedte, hogy az apa kékfestő. Frock jól sejtett, mert egy nap a szép vízfordó lányt a kútnál egy öreges, fölgyűrt ingűju, kék kezű férfi társaságában látta, kire meghitten s nyájasan mosolygott. E látvány — t. i. a mosoly, nem a kék kéz — annyira elragadta csillagásznkat, hogy csillagvizsgálójában nšmesak szívből mosolygott vele együtt, hanem mosolyognia köllött egész nap.

Oh, mily csekélység elegendő mégis az ember boldogításához.

(Folytatása köv.)

KÖZGAZDASÁG.

Szőlővesszők szállításának szabályozása. Még a mult évben október hó 28-án bocsátott ki körrendeletet a földmivelésügyi minisztérium, a szőlő és általában a még nem termelő szőlő vidékekre is oly czélból, hogy a törvényhatóságok (vármegyeiek és városiak, az előbbieket az érdekelt községek meghallgatásával) nyilatkozzanak aziránt, hogy óhajtják-e a szőlővesszők és használt szőlőkarók szabad forgalmát a belföldön. A beérkezet adatok alapján a földmivelésügyi minisztérium a következő aktuális és nagy horderejű intézkedésekre határozta el magát s körrendeletben értesíti az érdekeltet a következőkről:

Szabad a szőlővessző és használt karók forgalma 1892. évi február

hó-28-án Arad vármegye és Arad sz. kir. város területén, Kurtics, Elek, Gyula Varsand, Ottlaka és Sikló községek kivételével; Árva vármegye egész területén; Baranya vármegye és Pécs város területén; Bars vármegye területén, Keresztur, Kis-Apáti, Kis Tapolcsány, Zsitva, Kenéz, Aha, Nagy-Vezekény, Szencse, Tajni Sári és Tild községek kivételével; Békés vármegye egész területén, Bilke, Misztice és Bubulicska községek kivételével; Borsod vármegye és Csánád vármegye egész területén; Csongrád vármegye területén, Hódmező-Vásárhely és Szentos város területén, Csongrád város kivételével; Esztergom vármegye egész területén; Fejér vármegye és Székesfehérvár város területén; Győr vármegye és Győr sz. kir. város területén, Pázmánd-falu, Páznándhegy, Csikvánd Telpáz, Gyarmat, Bezi, Bődöge-Markota, Czakóház, Duna-Szent-Pál, Fehértó, Hédervár, Kapi, Ráró, Réti, Sövényház, Zámoly községek kivételével; Hajdu vármegye és Debreczen sz. kir. város területén, Hajduhadház, Egyek és Szovát községek kivételével; Heves vármegye területén Erdőtelek és Tisza-Füred községek kivételével; Hont vármegye Selmece és Bélabánya városok területén, Jasz-Nagy-Kun Szolnok vármegye területén Tisza-Várkony községek kivételével; Komárom vármegye és Komárom sz. kir. város területén Kéthely és Duna-Radvány községek kivételével; Liptó és Máramaros vármegyék területén; Moson vármegye területén Püski, Pát-falu, Gata, Köpcseny, Miklósfalu, Német-Járfalu és Rajka községek kivételével; Nógrád vármegye területén Kis és Nagy-Keresztur, Panyi Darócz, Pilis és Pincz községek határoltak kivételével; Budapest főváros területén, Kecskemét város területén, Sáros vármegye területén, Somogy vármegye területén, Szabolcs vármegye területén, Tornyospálca község kivételével; Szatmár vármegye és Szatmár-Németi város területén, Rozsály, Gebe, Nagy-Dobos, Nyir-Megye, Ó Pályi, Parasznia, Girót-Tótfalu, Mérék, Vallaj, Kis Fentős, Kővár, Remete, Pusztá-Hidegkut, Sárköz, Komorzán, Tartolez és Szakállas-Dobos községek kivételével; Szepes vármegye területén, Ság Szilágy vármegye területén, Temes vármegye, Temesvár és Versecz város területén, Ság község kivételével; Tolna vármegye területén, Trecsen vármegye területén, Turócz vármegye területén, Zemplén vármegye területén, Krivostyán, Oreska, Sztára, Galszécs, Kis-Azár, Kozma és Barkó községek kivételével, végül Zólyom vármegye területén. A fentebb elő nem fordult vármegyék és városokra nézve a miniszter póttrendeletileg fog intézkedni.

Laptulajdonos:

NAGY FERENCZ.

Felölős szerkesztő:

HAKSCH LAJOS.

Hirdetések:

Tanoncz felvétetik.

Egy jó házból való fiu *tanonczul* azonnal felvétetik *Lill István* fűszerkereskedésében Pécsen, fő-utca 6. sz.

827. sz.
k. i. 1892.

Pályázati hirdetmény.

Baranya vármegye mohácsi közigazgatási járásba kebelezett Lancsuk, Kis-Nyárad, Kölked, Izsép, Maiss, Dályok, Udvar községek egyeteméből álló Mohács székhelylyel bíró 300 frt évi fizetéssel javadalmazott és hivatalos utazásban ingyenes fuvarral egybekötött üresedésben lévő

lancsuki körorvosi állásra

ezennel pályázat hirdettetik.

A választás nevezett községek képviselő-testületeinek egyeteme által f. évi ápril hó 4-én reggeli 9 órakor fog Mohácson a városházánál megejtetni.

Orvostudóri oklevéllel, vagy annak hiteles másolatával felszerelt pályázati kérvények f. évi ápril hó 1-ső napjáig alulírott főszolgabirónál nyujtandók be.

Mohács, 1892. február 29-én.

Trixler Károly
főszolgabiró.

FENYŐFACSEMETÉK

(Pinus sylvestris)

ca 80,000 drb 1 évest ezenként 1 frt 50 kr., — ca 24,000 drb 2 évest ezenként 2 frtért csomagolással együtt, a helybeli állomásra szállítva, elad a

hgi főerdészeti hivatal
Németbólyban.

Legjobb gyógyszer mindennemű vizi betegség és

nak atóbajai úgymint: sárgaság, bél-, és hólyagkatarus, lélegzési nehézség stb. ellen a hirnemes

HYDROPSIN

(orvosok által ajánlva.)

Grobstein See-gyógyszertárában,
Gmunden, Felső-Ausztriában.

Egy palaezk ára használati utasítással együtt
1 frt. csomagolással 1 frt 20 kr.

61
1892 sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 101. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi királyi járásbiróság 12525. számú végzése által özv. Schedl Ignáczné végrehajtató javára Csögl János pécsi lakos ellen 148 frt tőke, ennek 1891. év február hó 4. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 27 frt 90 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bírőilag lefoglalt és 446 frtra becsült butor, egy tűzmentes pénzszekrény és 50 drb hatakós hordóból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a 925/92. sz. kiktüldést rendelő végzés folytán a helyszínén vagyis Pécsen indóház-utca 21. sz. a leendő esz-közlésére 1892. év márczius hó 17-ik napjának délutáni 4 órája határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécsen 1892-ik évi márczius hó 4-én.

Vitályos Imre
kir. bírósági végrehajtó.

Mohácsi járás főszolgabirójától.

4813. sz. 2318/1891.
1891.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Kretz József és neje Ruff Francziska karancsi lakos végrehajthatóak Lodi János karancsi lakos végrehajtást szenvedett elleni 171 frt tőkekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében a dárdai kir. járásbiróság területén levő Karancs községben fekvő a karancsi 720. sz. tjkvben felvett, ez előtt Lodi János és neje, most Schneider Bálint tulajdonát képező 1256. hsz. szőlőre és lakóházra a végrehajtási törvény 156. §-a értelmében egészben s úgy a Lodi Jánosét illetett részre is 316 frt becsárban az árverés ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. é. mártius hó 22-ik napján d. e. 10 órakor Karancs községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 31 frt 60 krt készpénzben vagy az 1881. évi 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán a kir. jbiróságnál mint tkvi hatóságnál 1891. évi október hó 21. napján.

Jobst Béla
kir. albiró.

Idős és fiatal férfiaknak

ajánljuk a dr. Müller orvosi tanácsos által ujab és nagyobbított kiadásban megjelent iratot a

megzavart ideg és Sexual-rendszer

gyökeres gyógyítása tanulmányozására.

Szabad szállítás borítékban 60 krért, levélbélyekben.

Eduard Bendt, Braunschweig.

141. szám
b. v. 1892.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. é. LX. t. cz. 101. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. törvényszék 16027. v. számu végzése által Asztalos János ügyvéd pécsi lakos végrehajtható javára, Markovits János pécsváradai lakos ellen 100 frt tőke, ennek 1891. év október hó 5. napjától számítandó 6 százalékos kamatai erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt és 344 frtra becsült sertvés, hidas, herélt szürke ló, lószerszám, pálinkás kazán, kocs, házi bútorok, ágyruha és törkölyös mézből álló ingságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 911. 1892. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Pécsváradon, alperes lakásán leendő eszközlésére 1892. év mártius hó 16-ik napjának d. e. 9 órája határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsárban alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécsváradon, 1892. évi mártius hó 2. napján.

Gyimothy János,
kir. bír. végrehajtó.

161. sz.
tkv. 189.

Árverési hirdetmény.

A sásdi kir. járásbiróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Kreiselmayer Katalin végrehajthatóak Greiselmayer Lőrincz és neje végrehajtást szenvedők elleni 381 frt 70 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a sásdi kir. járásbiróság területén levő Mágocs és határában fekvő, a mágocsi 545. sz. tjkvben foglalt 450. sz. malombáz mint feltülepítvény az 5009. 5011. és 5012. hszsz. fekvőségek hasznóvételére 993 frt, a mágocsi 314. sz. tjkvben foglalt 3511. hszsz. fekvőségekre 51 frt, a mágocsi 1569. sz. tjkvben foglalt 5016. és 5106. hszsz. fekvőségekre 126 frt, és a mágocsi 610. sz. tjkvben foglalt 5088 hszsz. szőlőre az árverést 146 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi április hó 6-ik napján d. e. 10 órakor Mágocs község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 49 30 kr, 5 frt 10 krt, 12 frtot és 14 frt 60 krt készpénzben, vagy az 1881: 60. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a sásdi kir. jbiróság mint tkvi hatóságnál 1892. évi január hó 16-ik napján.

Warga Jenő,
kir. albiró.

Fa-csemetéket

szép erőteljes növésűeket u. m.
Dió fákat (juglans regia) darabonként 30 krért, és kőrlevelű iharfákat (acer negundo) darabonként 20 krért a tavaszi ültetési időszakra ajánl

a német-bólyi uradalom.

Hosszuhetényi határban lévő Zobák-i pusztán

a korcsmaépület,

egy kis házas birtok, és 6 hold rét és föld

f. hó 20-án d. u. 3 órakor

a helyszínén önkéntes árverés útján eladatik.

A székesegyház régi hangszerei

f. hó 16-án délelőtt 10 órakor

a székesegyházi énekiskolában

Szepessy-utca 14.,

a hol a hangszerek délelőtti órákban meg is tekinthetők,

a legtöbbet ígérőknek el fognak adatni.

15495. sz.
tkvi 1891.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvvi hatóság közhírré teszi, hogy Dörgö István végrehajthatóak Haraszi Ferencz bostai lakos végrehajtást szenvedett elleni 120 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. járásbiróság területén levő Bosta község határában fekvő a bostai 69. sz. betétben felvett I. 608/19. és 608/54 hsz. szám fekvőségekre az árverést 395 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi mártius hó 30-ik napján d. e. 9 órakor Bosta község házában megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át, vagyis 39 forint 50 krt készpénzben avagy az 1881: LX. t.-cz 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság 1891. évi nov. hó 3-ik napján.

Bogyay Pongrácz,
kir. törvénzéki bíró.

Nem kell többé **CYLINDERT** vasaltatni !!

Mindenki egy másodperc alatt maga vasalhatja
(Speldonorral) mely kizárólagosan nálunk kapható.
Tartalma elég egy évre, ára 50 kr.

Csakis nálunk kaphatók **Truss & Comp.** angol kalapgyárosok legjobbnak elismert **vizmentes és szintartó**

férfi-kalapjai.

Hamilton angol kalapgyáros kalapjai kemény 2 forinttól 3.20-ig.

Tisztelettel

Roth és Rosenthal.

Goromban örölni

5 perczió forralni

Kathreiner maláta kávé gyárai

Berlin-München-Bécs

Egészség

Takarekosság

EIVÉZET

Legjobb pótkávé

Kathreiner

Kneipp-Malátakávéja.

az egyetlen babkávé ízével és illatával bíró malátakávé.

Sohasem nyitottan, csupán eredeti csomagokban a feletti védjeggyel.

Kapható minden gyarmatarú és droguista üzletben.

Horgony-Pain-Expeller.

Ezen rég jönnek bizonyult bedörzsölést csúsz, köztvény, tagszaggatás stb. ellen legjobban ajánlhatjuk a t. ez közönség figyelmébe. Egy üveg ára 40 és 70 kr. és a legtöbb gyógyszer-tárban kapható.

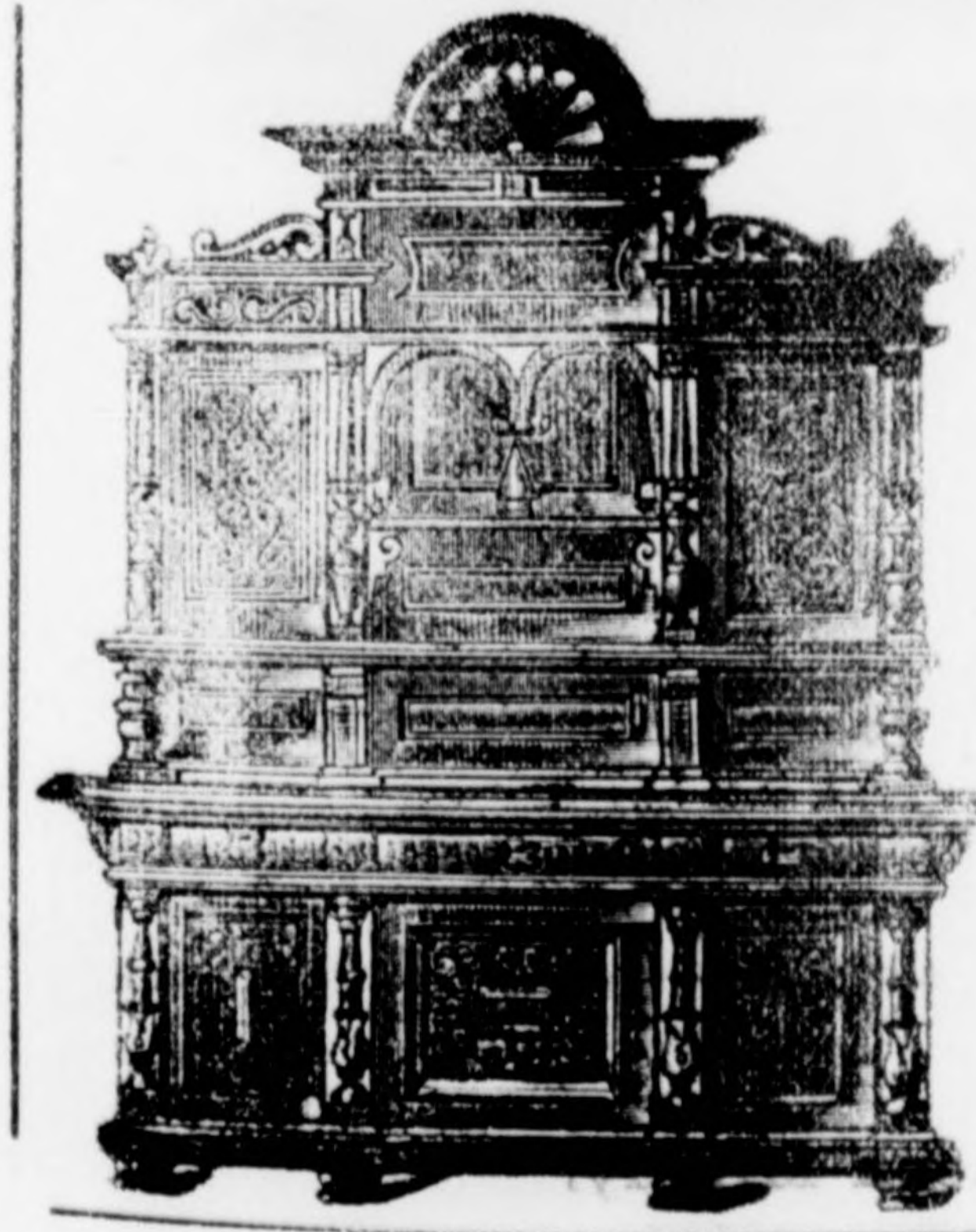
Csak Horgonnyal valódi!

LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapír

kapható Alt és Böhm kereskedésében Pécsen

ZSOLNAY IMRE butorraktára és műhelye
(tetemesen nagyobbítva)

PÉCSETT **Ferencziek-utca II. szám.**
(A pécsi edénygyár raktár ugyanott.)

Nagy választékban teljes és stylszerüen berendezett **alvó-, disz- és ebédlő-szobák**, mindennemű fa-, vas- és kárpitozott bútorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók, és minden e szakmába vágó cikkek.

Abban a helyzetben vagyok, hogy **bútorvásárlások** nálam ép oly **jutányosan** eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.

Uj szabó-üzlet.

Van szerencsénk a n. t. közönségnek becses tudomására adni, hogy

Baranya-Sellyén
f. év márczius hó 1-én

férfi-szabó-üzletet

nyitottunk, és azt a mai kor igényeinek megfelelőleg rendeztük be.

Főbb törekvésünk oda irányul tisztelt megbizóink igényeit minden lekintetben teljesen kielégíteni, miért kérjük a n. t. közönséget, hogy üzletünket kegyes pártfogásába vegye.

Baranya-Sellye, márczius hó 7-én.

Mély tisztelettel
SZEIBERT és THIEL.

2332. szám.
p. 1892.

Hirdetmény.

A Nagy-Pall községben gyakorolt **italmérési jogért**

megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. számú igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §§-aihoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül 1892. évi ápril hó 9. napjának d. e. 9 órája a kir. törvényszék 3. számú hivatalszobájába kitűzetett; mely határidőre a közbirtokosság tagjai, — az idéző végzés külön nem kézbesítettik — figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

A pécsi kir. törvényszéknek 1892. évi február hó 26-án tartott üléséből.

Sávell Kálmán
elnök.

Kleczár Lajos
jegyző.

Árlejtési hirdetmény.

Mely szerint Szt.-Dénes, Sumony község, valamint a szentlőrinczi, üszöghi és káptalani uradalmak érdekeltsége által a Szt.-Dienes-Sumonyi határ közt lévő **Bodócsi hidnak 924 frt 37 kr. költség erejéig leendő felépítése**

határozatván el.

Miért is felhivatnak mindazok, kik érintett hidnak elkészítésére nézve vállalkozni óhajtanak, hogy folyó évi mártius hó 21-én d. u. 3. órakor a szentlőrinczi járási főszolgabírói hivatalban, az érdekeltség közbejötté mellett tartandó árlejtésen 10% bánatpénzzel ellátva jelenjenek meg.

Az építkezésre vonatkozó terv és költségjegyzék ugyanott bármikor megtekinthető.

Szentlőrinczen, 1892. évi mártius hó 9-én.

Az érdekeltség.

H I R D E T M É N Y.

A „Pécsi kölcsönös segélyző egyesület“

XXVI. ÉVI RENDES KÖZGYÜLÉSÉT

f. évi márczius hó 25-én d. e. 10 órakor sz. kir. Pécs város közgyűlési nagytermében fogja megtartani.

Miről a t. cz. egyleti tagok azon felkéréssel értesítettek, miszerint szavazó ivaikat a tagoknak megjáró nyomtatványokkal együtt az alapszabályok és fenálló közgyűlési határozat szerint márczius hó 24-ig az egyesület helyiségeiből átvenni, illetőleg elvitetni sziveskedjenek.

Kelt Pécsen a kölcsönös segélyző egyesületnek 1892. évi február hó 24-én tartott felügyelő bizottsági üléséből.

Csepregi SCHAPRINGER JOACHIM, elnök.

VAGYON.

M é r l e g - s z á m l a.

TEHER.

Készpénz	14.220.84	1886-ki évtárs. befiz. tőke és nyeresem. 3176 részl. á f. 186.11 f. 591085 36	
Váltók 2843 darab számla	1,839.541.75	1886-ki " kamatja márcz. hó végéig	2.79 f. 8861.04
Magán kötlevelek 3007 darab "	293.233.—	1886-ki " osztatlan maradék	f. 21.47
Kötlevelek	35.857.78		
Zálogok	28.084.—		
Törlesztési kölcsön	564.472.—	3176 részl. á f. 188.90	599.967.87
1886-ik évtárs. előlegezett tőke	106.375.—	1887-ki évtárs. betételek számla	375.918.50
1886-ik " betételek	607.50	1888-ki " " " " " " " " " " " "	264.708.—
Kamat	8.866.51	1889-ki " " " " " " " " " " " "	252.379.—
Felszerelések	4.606.89	1890-ki " " " " " " " " " " " "	184.545.50
Pótlékok	1.088.64	1891-ki " " " " " " " " " " " "	101.737.—
Visszafolyó költségek	489.70	1887-ki " törzsbetételek	13.391.95
Intézeti ház	127.000.—	1889-ki " " " " " " " " " " " "	9.105.—
Folyó számla	115.275.62	1890-ki " " " " " " " " " " " "	39.836.—
Ingatlanok	19.556.44	1891-ki " " " " " " " " " " " "	31.855.—
Osztr. magy. bank giro számla	755.98	1885-ki " végleszámlái	9.290.—
		Kölcsönök	1,055.623.28
		Kamat	21.165.90
		Tartalék-alap	23.370.08
		Nyugdíj-alap	42.032.58
		Értékpapirokban	frt 278.—
		Tisztviselők óvadéka	6.000.—
		Házjövedelem 1892-ik évre	666.28
		Különfélék	3.760.46
		Folyó számla	65.82
		Az 1887-ki évtársulat 1887—1891-ki nyereseménye 2895 részlet á frt 20.09	58.160.55
		Az 1888-ki " 1888—1891-ki " 2497 " " " 12.43	31.037.71
		Az 1889-ki " 1889—1891-ki " 3234 " " " 6.80	21.991.20
		Az 1890-ki " 1890—1891-ki " 3545 " " " 2.96	10.493.20
		Az 1891-ik " 1891-ki " 3917 " " " —.73	2.859.41
		Nyeresemény-maradék 1892-ik évre	71.36
	3,160.031.65		3,160.031.65

Pécsen, 1892. február hó 10-én.

Kindl József,
vezérigazgató.

Szigriszt Lajos,
pénztárnok.

Böbel Ferencz,
főkönyvelő.

Ezen mérleget és a hozzá csatolt számadásokat a törvény és alapszabályok értelmében megvizsgáltuk és az egyleti könyvekkel összehasonlítván, annak pontos és lelkiismeretes készítéséről meggyőződünk.

Kelt Pécsen, 1892. február hó 19-én.

A felügyelő bizottság:

Böhm C. F.

Wertheimer J.

Blauhorn Mihály.

TARTOZIK.

Nyeremény- és veszteség-számla.

KÖVETEL.

Tőkésített és kifizetett kölcsönök utáni kamatokért	25.208.33	Nyeresemény-áthozat 1890-ről	76.22
Nyugdíj-alap kamatokért	1.783.75	Váltók, kötvények, zálogok, jelzálog kölcsön és egyéb kamatoktól	153.732.99
Folyó számla	7.43	Folyó számla	5.153.55
Viszleszámitolási	12.988.47	Késedelmi	1.118.52
Tőkekamat adóért	2.143.19	Illetékektől	103.50
Üzleti költségeikért	1.826.08	Intézeti hájövedelemektől	5.628.09
Tiszti és szolgáló fizetésekért	13.144.49	Megszűnt részletektől	2.814.07
Jutalékokért	3.640.84	Ingatlanok utáni jövedelemtől	816.07
Napibiztosok díjaiért	596.—		
Adó és illetékért	17.556.51		
Lakbérért	1.550.—		
Intézeti házról leírás	1.253.28		
Butorokról	157.19		
Könyvek és nyomtatványokról	206.76		
Nyeresemény egyenlegül:			
Áthozat 1890-ik évről	frt 76.22		
Ingatlan jövedelemért	" 816.07		
Intézeti hájövedelemért adóm.	" 5628.09		
Megszűnt részletekért	" 2814.07		
Tiszta nyeresemény	" 78046.24		
	87.380.69		
	169.443.01		169.443.01

Pécsen, 1892. február hó 10-én.

Kindl József,
vezérigazgató.

Szigriszt Lajos,
pénztárnok.

Böbel Ferencz,
főkönyvelő.

Jelen nyeresemény és veszteség-számlát a szabályszerűen vezetett könyvekkel tételről tételre összehalítván, azt tökéletesen helyesnek találtuk.

Kelt Pécsen, 1892. február hó 19-én.

A felügyelő bizottság:

Böhm C. F.

Wertheimer J.

Blauhorn Mihály.